

Sygn. akt: I C 176/21

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2021 roku

Sąd Rejonowy w Mrągowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Krzysztof Połomski
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Milena Urbanowicz-Wójcicka

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2021 roku w Mrągowie

na rozprawie

sprawy z powództwa U. 3 Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w B.

przeciwko D. D. i S. D.

o zapłatę

powództwo oddała.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpis doręczyć:
 - a) pełnomocnikowi powoda,
 - b) pozwanym z pouczeniem o sprzeciwie,
3. za 7/14 dni.

M., dnia 29 września 2021r.

Sygn. akt **I C 176/21**

UZASADNIENIE

Powód – U. 3 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w B. wystąpił przeciwko D. D. i S. D. z powództwem o zapłatę kwoty 25.410,88 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Uzasadniając zgłoszone powództwo wskazał, że pozwani w dniu 27 września

2004 roku zawarli z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę kredytu konsolidacyjnego, na podstawie której otrzymali określoną w umowie kwotę pieniężną, zobowiązując się do jej zwrotu na warunkach określonych w umowie. Powód podniósł, że pierwotny wierzyciel prowadził wobec pozwanych postępowanie egzekucyjne, po którego umorzeniu przełał wierzytelność wobec pozwanych na powoda.

Pozwani D. D. i S. D. nie złożyli odpowiedzi na pozew i nie przedstawili żadnego stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 27 września 2004 roku D. D. i S. D. zawarli z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. umowę kredytu konsolidacyjnego nr 206- (...) na kwotę 100.000 złotych.

(dowód: umowa kredytu konsolidacyjnego nr 206- (...) z dnia 27 września 2004 roku – k. 7-40)

Początkowo raty kredytowe były spłacane, jednakże po pewnym czasie D. D. i S. D. tego zaprzestali i w związku z tym (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. w dniu 6 marca 2012 roku wypowiedział im umowę kredytu, a następnie w dniu 19 marca 2014 roku wystawił przeciwko kredytobiorcom bankowy tytuł egzekucyjny nr (...).

(dowód: wypowiedzenie umowy kredytu z dnia 6 marca 2012 roku – k. 50, bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) – k. 54)

Postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2014 roku sygn. akt I Co 215/14 Sąd Rejonowy w M. nadał w/w bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności.

(dowód: postanowienie Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 4 kwietnia 2014 roku sygn. akt I Co 215/14 – k. 56, a także w aktach sprawy I Co 215/14)

W oparciu o ten tytuł wykonawczy (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wystąpił do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w M. A. P. z wnioskiem egzekucyjnym przeciwko D. D. i S. D.. Postanowieniem z dnia 7 czerwca 2017 roku postępowanie egzekucyjne zostało umorzone wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

(dowód: postanowienie o umorzeniu egzekucji z dnia 7 czerwca 2017 roku – k. 157 akt sprawy Km 1931/14)

W dniu 14 grudnia 2017 roku została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności pomiędzy (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W.

a U. 3 Niestandardyzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w B., której przedmiotem była m.in. wierzytelność (...) Banku (...) S.A. z siedzibą w W. wobec D. D. i S. D..

(dowód: wyciąg z umowy przelewu wierzytelności – k. 68)

W księgach rachunkowych U. 3 Niestandardyzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w B. widnieje zapis o nabyciu od (...) Banku (...) S.A. z siedzibą w W. wierzytelności w kwocie 48.456,90 złotych wobec D. D. i S. D., która wynikać miała z umowy kredytu konsolidacyjnego nr 206- (...) z dnia 27 września 2004 roku.

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych nr (...) z dnia 30 grudnia 2020 roku – k. 73)

W dniu 30 grudnia 2020 roku (...) S.A. z siedzibą we W. – działając w imieniu U. 3 Niestandardyzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w B. – sporządził wezwania do zapłaty adresowane

na nazwiska (...) i (...), w którym wezwano ich do zapłaty kwoty 48.456,90 złotych tytułem zadłużenia z umowy kredytu konsolidacyjnego nr 206- (...) z dnia 27 września 2004 roku.

(dowód: wezwania do zapłaty – k. 69-70)

Sąd zważył, co następuje:

Zgłoszone powództwo jest niezasadne i nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, iż okoliczności faktyczne niniejszej sprawy nie budziły wątpliwości. W okolicznościach sprawy należało natomiast dokonać oceny prawnej zaistniałych zdarzeń związanych z zawartą przez pozwanych umową kredytu konsolidacyjnego nr 206- (...) z dnia 27 września 2004 roku, w tym przede wszystkim ustalić, czy in concreto doszło do przedawnienia roszczenia objętego pozwem.

Na gruncie okoliczności sprawy wskazać należy, że powód skutecznie wykazał, iż wszedł w prawa wierzyciela pierwotnego. Przedstawił bowiem wyciąg z umowy przelewu wierzytelności z wyciągiem z listy wierzytelności, na podstawie której nabył sporną wierzytelność.

Strona pozwana nie podważyła prawdziwości dokumentów złożonych przez stronę powodową i nie przedłożyła żadnych przeciwdowodów, które mogłyby świadczyć o tym, iż treść tych dokumentów jest niezgodna z rzeczywistym stanem faktycznym.

Nie ulega również wątpliwości, iż pierwotny wierzyciel mógł – bez zgody pozwanego – przenieść wierzytelność na rzecz innego podmiotu. Zgodnie bowiem z art. 509 § 1 i § 2 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania, wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenia o zaległe odsetki.

W tej sytuacji dalszej analizie Sądu podlegał wyłącznie zarzut strony pozwanej dotyczący przedawnienia dochodzonego roszczenia.

Zgodnie z treścią art. 118 kc, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata. Natomiast art. 125 § 1 kc stanowi, że roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd przedawnia się z upływem sześciu lat. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenie okresowe należne w przyszłości przedawnia się z upływem trzech lat.

Niewątpliwie roszczenia banku związane z dochodzeniem należności z tytułu udzielonego kredytu są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej i ogólny termin ich przedawnienia – zgodnie z przedstawionymi powyżej regulami – wynosi trzy lata.

W niniejszej sprawie przedłożony do akt materiał dowodowy pozwala na wysnucie wniosku co do daty wymagalności roszczeń wynikających z umowy kredytu konsolidacyjnego nr 206- (...) z dnia 27 września 2004 roku. Wypowiedzenie tej umowy nastąpiło bowiem pismem pozwanego z dnia 6 marca 2012 roku. Nie ulega zatem wątpliwości, że w tej dacie wierzytelność objęta pozwem była już wymagalna. Powyższe ustalenie przesądza in concreto o przedawnieniu roszczenia. Pozew inicjujący niniejszy proces wpłynął bowiem do tutejszego Sądu w dniu 9 lutego 2021 roku (data nadania

w urzędzie pocztowym: 5 lutego 2021 roku), a więc już zdecydowanie po upływie okresu przedawnienia.

Stosownie do treści art. 123 § 1 pkt 1 kc przerwanie biegu terminu przedawnienia następuje, między innymi, przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo (art. 124 § 1 kc).

W realiach sprawy nie można uznać, że doszło do przerwania biegu przedawnienia poprzez wystąpienie przez jego poprzednika prawnego, tj. wierzyciela pierwotnego,

z wnioskiem egzekucyjnym przeciwko pozwanym. Otóż bowiem zgodnie z aktualnym stanowiskiem Sądu Najwyższego nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016 roku sygn. akt

III CZP 29/16, publ. (...)) Uprawnienie do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego bowiem przysługiwało jedynie bankom i tylko na ich rzecz mogła być nadana klauzula wykonalności, zaś nadanie takiej klauzuli na rzecz cesjonariusza nie będącego bankiem nie było i wówczas dopuszczalne (vide: uchwała Sądu Najwyższego

z dnia 22 lutego 2006 roku sygn. akt III CZP 129/05, publ. OSNC 2007/1/4). Podkreślić też należy, że przerwanie biegu przedawnienia następuje co do zasady tylko pomiędzy stronami postępowania, jeżeli z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, że są materialnie zobowiązane lub uprawnione, a więc skutek przerwania zachodzi tylko w podmiotowych

i przedmiotowych granicach czynności podjętej przez wierzyciela (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2014 roku sygn. akt II CSK 196/14, niepubl.).

Zgodnie zaś z art. 117 § 2¹ kc po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. W okolicznościach sprawy nie ulega wątpliwości, że pozwani w ramach łączącego ich stosunku prawnego umowy kredytowej byli konsumentami. Z tego też względu z uwagi na dyspozycję art. 117 § 2¹ kc Sąd zobligowany był do dokonania z urzędu analizy roszczeń powoda pod kątem ich przedawnienia

Mając zatem powyższe na uwadze – na podstawie art. 69 ust. 1 ustawy z dnia

29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe w zw. z art. 118 kc i art. 117 § 2¹ kc – orzeczono jak w sentencji wyroku.

/-/ sędzia Krzysztof Połomski